

jeg derfor foreslaaet, at det ærede Udvalg vilde stille et Forslag, der gik ud paa, at forsaavidt det ikke af Rigsraadet blev bevilget, at Godtgjørelsen maatte bortfalde, saa skulde den udredes af Kongeriget. Min Begjæring gik altsaa ud paa, at Udvalget vilde stille Forslaget betingelsesløst, fordi det var den daværende Finansministers Hensigt at forelægge et eventuel sammentrædende Rigsraad en Lov derom, og fordi saavel Finansministeren som jeg vare enige om, at Kongeriget i Overensstemmelse med, hvad der var tilstaaet de andre Landsdele, burde have denne Toldfrihed, og at det saameget mere burde have den, som Slesvig da vilde kunne vinde den samme Toldfrihed for det Jernbaneanlæg, som man forventede vilde slutte sig til Kongerigets. Jeg skal derfor forbeholde mig, dersom jeg, efter hvad der nærmere maatte passere, maatte finde Anledning dertil, ogsaa i denne Henseende at stille et Endringsforslag til tredie Behandling. Jeg skal hermed foreløbig standse, forbeholdende mig, hvis der senere skulde blive Anledning dertil, nærmere at tage Ordet med Hensyn til Regeringens Forslag og imødegaae de Endringer, som her i Salen maatte fremkomme mod dette.

Judenrigsministeren: Det er en Selvfølge, at saaledes som denne Sag nu ligger for, vil der ved denne anden Behandling væsentlig være Tale om de store Principer, hvorefter man ønsker disse Jernbane-Foretagender fremmede, og at de enkelte Spørgsmaal vilde komme frem til 3die Behandling; det vil altsaa være et overflødigt Arbejde at gaae ind paa den nærmere Detail, inden man veed, hvilket System der vil komme til at ligge til Grund for de hderligere Bestræbelser med Hensyn til Jernbaneanlæg. Hvad angaaer de forskellige Forslag, da tiltaler det Forslag, der er stillet af Mindretallet, mig meest, og jeg troer heller ikke, at den hderligere Behandling beraf vil støde paa Vanskeligheder, dersom det vedtages her. Jeg skal bemærke, at naar dette Forslag synes at give Regeringen en overordentlig stor Myndighed, saa indskrænkes denne Myndighed efter mit Skønne dog ved, hvad der er anført i § 2, hvor der staaer: „Regeringen bemyndiges til, efter haanden som

Finansernes Tarv tillader det“ osv.; hvorvidt nu Finansernes Tarv tillader det, hvorom der er Tale, er et Spørgsmaal, som Regeringen ikke alene vil kunne afgjøre, men som Rigsdagen maa være Meddommer over, og hvis Mindretallets Forslag gaaer igjennem, vil der altsaa, om jeg saa maa sige, kun være vundet et Grundlag for Sagens Fremme, idet Arbeidets Udførelse iøvrigt vil gjøre en forfat Samvirken med Rigsdagen nødvendig. For saavidt Forpagtningen i § 4 ikke er sat i Forbindelse med selve Banens Udførelse, da forekommer det mig, at denne Tanke staaer i den nøieste Forbindelse med hele den Maade, hvorpaa Mindretallet har tænkt sig Banen tilveiebragt; det har sondret Forpagtningen fra selve Udførelsen af Banen og betragtet hiin som et selvstændigt Foretagende, der ikke stod i nogen Forbindelse med selve Bygningen af Banen. Paa den Maade opfatter jeg nemlig Slutningen af § 2, hvor det siges, at Bygningen af Jernbanen skal deles i et stort Antal mindre Arbejder, der særskilt skulle udbydes i Entreprise. Hvad denne sidste Bestemmelse i § 2 angaaer, skal jeg iøvrigt tilføje, at jeg antager, at man navnlig har tænkt paa Udførelsen af alt Jordarbejde, og at man dertil end ikke vil have en saadan Deling ved Anskaffelsen af de forskellige Materialier, der høre til Jernbanens Bygning. Det er allerede bemærket af den ærede Ordfører, at det Punkt, hvorom, saa at sige, Alt dreier sig, er at vide, hvad der er gennemførligt, hvad der kan udføres; i den Henseende antager den nuværende Regering, at det, der er foreslaaet af det forrige Ministerium, virkelig er foreslaaet efter moden Overveielse og med grundet Haab om, at det ogsaa vil kunne gennemføres, naar det bliver vedtaget. Jeg maa tilstaae, at det ikke i den Tid, der har været mig levnet til denne Sags Behandling, har været mig muligt at komme til nogen selvstændig Mening om dette Punkt; forsaavidt jeg imidlertid har kunnet anstille nogen Undersøgelse i den Henseende, er jeg ogsaa tilbøielig til at troe, at dersom det oprindelige Regeringsforslag maatte vinde begge Thingenes Bifald, vil det ogsaa vise sig som et Forslag, der ikke alene vil komme til at staae paa Papiret, men virkelig lader sig gennem-